

CÔNG QUẢ

1. CÔNG QUẢ LÀ GÌ?

Công là việc làm lao tâm nhọc xác để giúp ích cho xã hội, cho chúng sanh. *Quả* là kết quả của việc làm. Vậy, có thể hiểu công quả là tất cả những việc thiện (dù lớn hay nhỏ) nhằm giúp người, giúp đời, phụng sự đạo, phụng sự nhơn sanh, với mong muốn mang lại kết quả tốt đẹp cho thế gian.

Tuy nhiên, nghiên cứu thêm thánh giáo của các Đấng thiêng liêng trong Tam Kỳ Phổ Độ dạy về công quả, có thể thấy rằng định nghĩa trên đây chưa đầy đủ.

Đức An Hòa Thánh Nữ dạy:

“Công quả muốn được chánh danh và đúng nghĩa của nó, đúng giá trị của nó và đáng được ghi phần âm chất phải là công quả xuất phát từ lòng tự giác, tự nguyện và thiết tha với nó, xem nó là nguồn sống của đời người, như cơm ăn nước uống, hơi thở, áo mặc, nhà ở và như lương được trị bệnh. (...)

Thường thấy nơi cõi trần gian này cũng có thứ công quả mà người có tiền mượn làm và người không có tiền đi làm giúp. Nếu giá trị công quả ấy đúng với lẽ công bình của Tạo Hóa thì Thái Tử Tắt Đạt Đa ngày xưa có thể mở kho khai vựa đem hết bảo tàng ra mượn người khác làm để cho mình đắc đạo, thì có cần chi phải lìa bỏ ngai vàng điện ngọc, chu du pháp thí, v.v...

Công quả giá trị là ở từ đáy lòng thiết tha phát khởi mà làm, đâu có phương tiện như hoàn cảnh, của cải tiền tài, dù

trong cảnh nghèo nàn túng rỏi mà tận đáy lòng thiết tha với công quả, vẫn có giá trị muôn đời.”⁽¹⁾

Vậy công quả giúp đời chỉ có giá trị, ý nghĩa và được ghi phần âm chất khi công quả xuất phát từ tinh thương yêu chân thật và được làm với tinh thần tự nguyện thiết tha, không vì danh, không vì lợi, không kể công và không cầu mong người báo đáp hoặc cầu mong hưởng phước về sau.

Ở đời có lắm kẻ làm từ thiện với mục đích phô trương danh tánh hoặc để thu hút sự chú ý của mọi người nhằm quảng cáo cho công việc kinh doanh của mình. Trường hợp này không được ghi phần âm chất nơi cõi thiêng liêng.

Thánh giáo định nghĩa hai chữ công quả rõ ràng và đầy đủ như sau:

“Công quả là đóng góp công sức hoặc của cải, hoặc tâm lực vào việc hoằng pháp lợi sanh với tâm lòng vô tư bất vụ lợi.

*Công quả là đem tài, tâm, lực,
Hoặc của tiền vật chất áo cơm,
Giúp người chẳng nghĩ rằng ơn,
Cúng chùa chẳng vọng Thánh Thần ghi công.
Làm thiện sự không mong đền đáp,
Vì thiện tâm mà lập mà hành,
Không vì phước, chẳng vì danh,
Không vì Trời Phật ân lành chờ che.
Không mặc cả, chẳng hề cầu cạnh,
Không hoài mong Thần Thánh biết mình,
Cũng không gọi đó hy sinh,
Thản nhiên, lạc thiện mà hành vô tâm.*

⁽¹⁾ Văn Phòng Phổ Thông Giáo Lý, 14-5 Mậu Thân (09-6-1968).

2. CÁC HÌNH THỨC CÔNG QUẢ

Mỗi người tùy theo khả năng có thể làm công quả bằng công sức và thời gian, bằng tiền tài vật chất, bằng lời nói, tư tưởng, thậm chí bằng thân mạng nữa.

a. *Công quả bằng công sức và thời gian* gồm những việc làm chẳng hạn như: cạo gió, xức dầu cho một người khách bộ hành bị trúng gió, dắt một người khiếm thị hay già cả băng qua đường, lượm những đinh nhọn hay miếng bát miếng chai rớt rơi trên đường phố để tránh tai nạn cho người đi sau, nấu cơm phục vụ cho bệnh nhân nghèo tại bếp ăn từ thiện của các bệnh viện, chăm sóc bệnh nhân, người già, trẻ mồ côi v.v... Nơi chùa thất thì công quả bằng công sức có thể là lau chùi quét dọn, nấu cơm, hộ tịch tại tịnh trường...

Trong *Kinh Sám Hối*, Đức Đông Huê Đế Quân dạy:

*Thương đồng loại cũng hơn thí bạc,
Thấy trên đường miếng bát, miếng chai,
Hoặc là đinh nhọn, chông gai,
Mau tay lượm lấy, đóai hoài kẻ sau.⁽²⁾
Ấy làm phước khỏi hao khỏi tốn,
Chẳng có đâu môn vốn thâm tiền,
Bắc cầu, đắp sửa đường liền,
Kẻ qua người lại, bước yên gọn gàng.⁽³⁾*

Về công quả hộ tịch cho chư tịnh viên, Đức Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn dạy:

“Chư muội Nữ Chung Hòa sở tại cần nên hộ tịch cho chư tịnh viên. Đó là công đức vô lượng. Đừng để chư tịnh viên

⁽²⁾ *Thí bạc*: Cho tiền cho bạc. *Đóai hoài*: Nghĩ đến.

⁽³⁾ *Môn vốn thâm tiền*: Môn vốn, thâm hụt tiền bạc. *Đắp sửa đường liền*: Đắp đường sửa lộ cho bằng phẳng.

phải bận tâm mọi việc.”⁽⁴⁾

b. *Công quả bằng tiền tài, vật chất* như đóng góp tiền, thực phẩm, quần áo, vật dụng... để cứu trợ những nạn nhân bị thiên tai chiến họa hoặc những người nghèo khổ đói rách, cơ nhỡ bất hạnh, ốm đau bệnh tật mà không tiền chữa trị; bảo trợ học bổng cho các học sinh nghèo hiếu học v.v...

c. *Công quả bằng lời nói* là dùng lời nói dịu dàng để an ủi vỗ về người bất hạnh, khuyên nhủ người tội lỗi quay về con đường thiện lương đạo đức hoặc thuyết giảng, phổ truyền giáo lý để người đời tỉnh ngộ lo tu hành hầu thoát kiếp luân hồi sinh tử.

d. *Công quả bằng tư tưởng* là cầu nguyện những điều tốt lành cho bá tánh chúng sanh hoặc hồi hướng điển lành cho chúng sanh sau các thời công phu tĩnh tọa. Ngoài ra, luôn có những tư tưởng lành mạnh trong sạch, đạo đức thanh cao cũng là làm công quả vì góp phần tạo được một bầu điển lành cho mọi người xung quanh, tránh được những tai bay vạ gió.

Về ích lợi của lời cầu nguyện và sự hồi hướng điển lành của người tịnh sĩ, Đức Minh Đức Đạo Nhơn dạy:

“Vấn đề cầu nguyện được kết thúc vào bốn chữ công đức vô lượng đối với các bậc thánh vương vì thiên hạ, đối với người chân tu vì nhơn sanh vong kỷ vị tha. Vì sao cầu nguyện lại được công đức vô lượng? Đã bàn qua hai chữ cầu nguyện tất phải nói đến công đức để mỗi người đều ý thức đến sự quan trọng của lời cầu nguyện.”⁽⁵⁾

Đức Đông Phương Lão Tổ dạy:

“Muốn chống thiên tai sát kiếp, chỉ cần phát tâm công phu

⁽⁴⁾ Vĩnh Nguyên Tự, 02-12 Quý Sửu (25-12-1973).

⁽⁵⁾ Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-11 Giáp Dần (28-12-1974).

thiền định, tọa công ngồi tại đạo tràng mà phóng tinh thần gieo rải thiện duyên kết hợp với huyền linh âm điện xua đẩy sát khí. Tư tưởng càng mãnh liệt, hung sát tự khắc thối lui. Thiền định càng thâm, càng giải phóng cứu người càng dễ. (...)

Trong lúc tai biến động loạn xáo trộn trên hoàn cầu là một cơ hội cho đạo hữu phát tâm gieo tư tưởng sự sống tình thương đến những nơi có tai biến, kết quả rất lớn mà tiến đạo rất mau, tu một lúc cũng bằng tu trọn đời. Dầu tu trọn đời mà không gặp cơ duyên cũng không bằng tu một ngày có cơ hội.”

Về công năng của khóa tịnh tập thể, Đức Bảo Hòa Thánh Nữ dạy:

“Tệ Tỷ rất vui lòng được tiếp đón chư nữ thiên ân về đây [Vĩnh Nguyên Tự] tịnh dưỡng đem phước lành đến cho địa phương. Đó là công đức vô lượng.”

e. Công quả bằng thân mạng là liều thân cứu giúp người khác trong cơn nguy hiểm, chẳng hạn những người lính chữa lửa cứu người trong cơn hỏa hoạn, hay dũng cảm nhảy xuống sông cứu người sắp chết đuối...

Về các hình thức công quả, Đức Đông Phương Chương Quân dạy:

“Chư hiền đệ hiền muội nên lưu ý ba điều này:

Điều thứ nhất: Chia cơm sẻ áo, an ủi vỗ về người bất hạnh. Đó là một nghĩa cử đạo đức, một hạnh tốt trong vạn hạnh.

Điều hai: Dem lời đạo đức tùy trường hợp khuyên thiện, cảnh tỉnh, giác ngộ người đời cải tà quy chánh. Đó là một nghĩa cử, một hạnh, quý hơn nghĩa cử và hạnh ở điều thứ nhất.

Điều ba: Tạo điều kiện và truyền bá pháp môn giúp người

tu siêu phàm nhập thánh, thoát kiếp luân hồi. Đó là một nghĩa cử lại càng quý nhất. Nhưng đừng vì chỗ khinh chỗ trọng mà làm điều ba, bỏ điều một, điều hai, ấy là thiếu sót vậy.”⁽⁶⁾

Cần thấy rằng không phải có thật nhiều tiền mới làm công quả được (như bố thí, xây chùa, in kinh, cứu trợ, v.v...). Những việc làm nho nhỏ, tùy khả năng sở hữu của mình, và thực hiện với tấm lòng vị tha vẫn là công quả đích thực vậy. Thí dụ: Cho một viên thuốc, một cái áo dư dùng, bớt một phần ăn, dành mười phút cạo gió, v.v... Tất cả đều là những hình thức công quả rất thiết thực. Không nên so bì công quả nào nhiều, công quả nào ít. Quan trọng là ở tấm lòng.

Ôn Trên thường khuyên người đời đừng chê việc thiện nhỏ mà không làm. Cứ siêng năng cần mẫn làm lành dù là việc nhỏ nhặt, lâu ngày cũng tích lũy được nhiều âm đức.

Đức Chí Tôn dạy:

“Các con đã từng nghe Thầy dạy rằng công quả dầu nhỏ nhoi đến độ nào cũng là công quả, không mất đâu! Các con cố gắng một bòn dành dùm trong khoảng đời tu học như con kiến tha mồi lâu ngày ắt đầy ổ đó các con! Đừng chảnh mắng, đừng lười biếng, đừng chấp nhứt giận hờn với bạn đạo rồi bê trễ đường tu tiến của mình.”⁽⁷⁾

Trong Kinh Sám Hối, Đức Đông Huê Đệ Quân dạy:

*Thi ân hậu, bạc ngàn khó sánh,
Ráng tập thành sửa tánh từ hòa,
Việc lành chẳng khá bỏ qua,
Tuy rằng nhỏ nhứt, cũng là công phu.
Năng làm phải, nhứt nhu ngoạt nhiêm,*

⁽⁶⁾ Bác Nhã Tịnh Đường, 27-11 Tân Hợi (13-01-1972).

⁽⁷⁾ Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-02 Nhâm Tý (29-3-1972).

*Lâu ngày dòn, tính đếm có dư,
Phước nhiều, tội quá tiêu trừ,
Phép Trời thưởng phạt, không tư chẳng vì.*⁽⁸⁾

Cũng đồng một lý như trên, người hành thiện giống như cỏ trong vườn xuân, tuy không thấy ngay sự phát triển của cỏ, nhưng mỗi ngày cỏ đều có tăng trưởng.

Đức Lão Tử nhắc lại:

“Vẫn còn nhớ Thánh xưa có ghi rằng: Hành thiện chi nhân như xuân viên chi thảo, bất kiến kỳ trưởng, nhật hữu sở tăng.”⁽⁹⁾

Việc thiện tuy nhỏ nhoi nhưng nếu người làm với tấm lòng vong kỷ vị tha thì đó cũng là hạnh bồ tát.

Đức Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn dạy:

“Giúp đỡ người thua kém nghèo hèn, dìu dắt người sa cơ thất thế, tuy là việc nhỏ không sánh được với người xưa đã bỏ ngai vàng, lìa cung ngọc, nhưng đó cũng là công đức ích lợi vị tha. Lúc no bụng nhớ kẻ đói ở quanh mình, khi lành lặn ấm áp nên nhìn người đói rách lang thang, chia cơm sẻ áo, không tích trữ, đó là hạnh bồ tát tại thế. Tuy việc nhỏ mà nên đạo, đừng chê nhỏ mà không làm.”⁽¹⁰⁾

Đức Quán Pháp Chơn Tiên dạy:

“Công đức không nhỏ và phẩm vị thiêng liêng cũng không

⁽⁸⁾ *Tập thành*: Tập cho quen, cho thành thực. *Công phu*: Nỗ lực, gắng sức. *Nhật (nhật) nhu nguyệt (nguyệt) nhiễm*: (a) Ngày ngày thấm ướt thì tới tháng sẽ nhuốm sâu vào; (b) Lâu ngày chầy tháng sẽ ngấm sâu vào. Ý tương tự như mưa lâu thấm đất. *Tội quá*: Tội lỗi. *Không tư chẳng vì*: Không tư vị, không thiên lệch, chẳng vì tình riêng, vô tư và công bình.

⁽⁹⁾ Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-02 Ất Mão (27-3-1975).

⁽¹⁰⁾ Vĩnh Nguyên Tự, 29-4 Nhâm Tuất (22-5-1982).

nhỏ cho những ai công quả từ việc nhỏ đến việc tầm thường.”⁽¹¹⁾

Đừng quan niệm làm lẫn rằng chỉ có những việc làm trong phạm vi chùa thất mới được gọi là công quả và mới được Thiêng Liêng chấm công ban nhiều phước đức.

Đức Quan Âm Bồ Tát dạy:

“Công quả nơi đây đừng quan niệm chỉ gò bó trong phạm vi chùa thất, hội thánh, tòa thánh mà gọi là công quả cho Thiêng Liêng để đòi lại phần cứu rỗi.

Công quả nơi đây phải quan niệm về nhân sinh thế đạo, đem mọi hành động, cử chỉ đạo lý áp dụng vào đời sống thường nhật giữa con người và con người với nhau. Hãy đối xử với nhau cho phải tình nghĩa, hiếu trung, liêm sỉ, chánh chơn.

Công quả lo giúp đời trên mọi phương diện trong đời sống thường nhật. Lo cho người tức là lo cho mình. Giúp người đời tức là giúp cho mình.

Công quả cũng là gây tạo được nhân lành quả tốt về âm chất và đó cũng là nêu gương sáng đạo đức cho kẻ khác cảm hóa mà làm theo.”⁽¹²⁾

3. ÍCH LỢI CỦA CÔNG QUẢ

A. Đối với nhân quần xã hội

Nếu mọi người đều tích cực làm việc thiện thì thế gian này sẽ trở thành cõi thiên đàng cực lạc.

Đức Chí Tôn dạy:

⁽¹¹⁾ Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 17-6 Kỷ Ty (19-7-1989).

⁽¹²⁾ Minh Lý Thánh Hội, 17-3 Kỷ Dậu (03-5-1969).

“Đối với sự sống của các con phải là thiện. Nếu tất cả các con đều là thiện, lan rộng đến ngoài xã hội thì trần gian trở nên thiên đàng cực lạc vậy.”

B. Đối với cá nhân hành giả trên bước tu hành

a. Công quả là điều kiện không thể thiếu để đắc đạo.

Đức Chí Tôn dạy:

“Người dưới thế này muốn giàu có phải kiếm phương thế mà làm ra của cải. Ấy là về phần xác thịt. Còn Thần Thánh, Tiên Phật muốn cho đắc đạo phải có công quả.”⁽¹³⁾

Đức Chí Tôn cũng dạy:

“Nếu tròn công quả sẽ đắc, bằng không thì phải trở lại kiếp xưa.”

Đức Lão Tổ dạy:

*Hằng cầu nguyện On Trên tế độ,
Cho mình tâm giải khổ kiếp này,
Bao nhiêu nghiệp chướng đừng gây,
Tròn công quả đủ là ngày siêu thăng.*⁽¹⁴⁾

Tu hành chính là rèn luyện lòng yêu thương và hạnh từ bi bác ái, cứu khổ cứu nạn chúng sanh. On Trên dạy rằng từ cổ chí kim không một ai tu ích kỷ mà có thể thành Tiên thành Phật. Do đó, người giác ngộ phải biết trách nhiệm tự độ và độ tha. Độ mình và độ người khác để tất cả cùng đồng hành trên con đường phản bản hoàn nguyên.

Đức Chí Tôn dạy:

“Thầy hằng nói cùng các con rằng một trường thi công quả. Các con muốn đến đặng nơi cực lạc thì phải đi tại cửa

⁽¹³⁾ Thánh Ngôn Hiệp Tuyển. Quyển I. Đan ngày 05-7-1926.

⁽¹⁴⁾ Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 15-6 Mậu Thân (10-7-1968).

này mà thôi. Thầy đã đến chung cùng các con. Các con duy có tu mà đắc đạo, phải đoái lại bá thiên vạn ức nhưn sanh còn đang trầm luân nơi khổ hải, chưa thoát khỏi luân hồi, để lòng từ bi mà độ rồi.”⁽¹⁵⁾

b. Công quả giúp người tu giải trừ nghiệp xưa và nghiệp nay. Nếu đầu thai tái thế thì công quả là tài sản dành cho kiếp sau. Đối với người tu giải thoát thì công quả giúp hành giả được cao thăng quả vị.

Đức Vạn Hạnh Thiền Sư dạy:

“Công quả âm đức được đầy đủ sẽ giải trừ được những nghiệp xấu cũ và xây dựng ngôi phẩm vị thiêng liêng ở những kiếp sống hậu lai trong vĩnh cửu bất diệt trường tồn.”⁽¹⁶⁾

Một lần khác Đức Thiền Sư dạy:

“Những của cải, tiền tài vật chất đem sử dụng vào lãnh vực xã hội từ thiện đạo đức tất có ích lắm, chớ đạo hữu. Đó là của cải đem gói nhà băng trên thượng giới. Trộm không cắp, cướp không giựt được, hỏa hoạn bom rơi không thiêu hủy được. Đã vậy mà một vốn đến trăm ngàn lần lãi suất. Nhưng nó (của cải vật chất) có ích ở các lãnh vực sau đây:

Một là, có cơ hội may duyên để trả bớt lần những món nợ tiền khiên mình đã thiếu (tiền nghiệp).

Hai là, dùng vật chất để tạo điều âm chất, dùng để cho kiếp lai sanh (luân hồi tái thế).

Ba là, nếu của ấy giúp cho người tu hành trong cơn khốn khổ về vật chất, cái âm đức ấy đã khiến kẻ thụ hưởng cảm động hằng hộ niệm cho sở thí chủ⁽¹⁷⁾ được tăng trưởng

⁽¹⁵⁾ Thánh Ngôn Hiệp Tuyển. Quyển I. Đan ngày 04-8-1926.

⁽¹⁶⁾ Minh Lý Thánh Hội, 29-01 Tân Hợi (24-02-1971).

⁽¹⁷⁾ Sở thí chủ: Vị hào tâm đem tặng người tu hành số tiền của ấy.

phước đức trừ bớt nghiệp xấu tiền khiên.

Bón là, nếu của cải giúp cho người chưa biết tu hành, nhưng biết chừa đâu đó là cơ duyên được trả nợ tiền kiếp như ở phần số một.

Năm là, nếu của cải ấy sử dụng đúng với tinh thần tương thân, tương ái, tương trợ vì phát tâm hành thiện, thì sẽ là tài sản sự nghiệp để dành cho kiếp lai sanh. Nếu còn đâu thai tãi thế sẽ được hưởng cảnh phú quý vinh hoa hoặc nhiều hoặc ít do hiện kiếp để dành trong hành thiện.

Chư đạo hữu để ý phần số năm sẽ thấy rằng nhìn hiện kiếp của một người nào đó sẽ hiểu được quá khứ kiếp hoặc vị lai kiếp của họ.”⁽¹⁸⁾

Do đó người giác ngộ tu hành khi gặp những việc rủi ro bất hạnh thì lại càng phải gia công làm công quả thêm hơn để giải trừ nghiệp chướng chứ không nên mất đức tin, oán trách Trời Phật sao chẳng phò hộ kẻ tu hành.

Đức Đô Thống Quản Địa Thần dạy:

“Tỷ dụ, là một người thường dân đã thiếu nhiều nợ nần vay mượn, đến khi được làm quan to chức lớn, thử hỏi nợ nần ấy có được hủy diệt chẳng hay là cũng vẫn phải trả? Nhưng có khác hơn là khi có công ăn việc làm, quan to chức trọng, lương cao bổng hậu, sớm trả hết nợ đó thôi.

Người tu nhập môn vào Đạo, đối với nghiệp chướng tiền khiên cũng vậy. Hễ công quả nhiều, làm phúc đức nhiều, thương người giúp chúng nhiều, thì phước đem đổi tội, chế giảm tiêu mau, đến khi nào phước càng cao thì oan khiên nghiệp chướng càng sớm dứt. Không lý nào buổi sinh thời, hoặc nhiều tiền kiếp tội lỗi nghiệp chướng càng nhiều, chỉ

⁽¹⁸⁾ Minh Lý Thánh Hội, 01-11 Tân Hợi (18-12-1971).

mới nhập môn vào Đạo là giữ sạch hết. Nếu như vậy, cửa chùa là chỗ bắt công cải sửa định luật đất trời.

Nếu khi gia đình nhà ta rủi gặp điều chẳng may, ráng tô bồi công đức thêm hơn, chớ đừng vội vàng mất đức tin, lung lạc tinh thần, buông lời chửi phải rồi mang tội.”⁽¹⁹⁾

c. Công quả giúp cứu độ gia quyến thoát khỏi nạn tai, cứu độ cứu huyền thất tổ. Công quả là tài sản gửi lên nhà băng thượng giới, rất an toàn vì không bị thiên tai chiến hạ hay trộm cướp.

Đức Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn dạy:

“Các cháu phải cố gắng tu bồi công quả hành đạo để có nhiều âm chất, trước là cứu độ gia quyến thoát khỏi nạn tai trong hồi loạn lạc, kế đó là cứu độ cứu huyền thất tổ và cũng là phương tiện giúp cho chơn linh mình được siêu thoát sau ngày rũ bỏ phần nhục thể.

Đừng bao giờ quan niệm rằng mình hành đạo là giúp cho người này người khác là tốn công tốn của. Phải hiểu rằng hành đạo là làm cho chính mình, cho gia đình quyến thuộc mình. Tu bồi âm chất là của quý đem gửi nhà băng thượng giới. Trộm cướp không lấy được, chiến tranh không tàn phá được tài sản quý vô giá đó.”⁽²⁰⁾

Đức Quan Âm Bồ Tát dạy:

Vô vi là chốn vững an bền,
Ai có những gì cứ gửi lên,
Chẳng sợ phong ba cùng bão lụt,
Không lo trộm cướp chực kẻ bên.⁽²¹⁾

⁽¹⁹⁾ Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 15-4 Mậu Thân (11-5-1968).

⁽²⁰⁾ Vĩnh Nguyên Tự, 21-6 Kỷ Dậu (03-7-1969).

⁽²¹⁾ Huồn Cung Đàn, 01-6 Ất Ty (27-6-1965).

Tuy nhiên, nếu song song với việc làm công quả, người tu vẫn cứ tiếp tục gây tạo nghiệp xấu thì cũng chẳng khác nào kẻ làm ra tiền nhưng tiêu xài hoang phí hết cả, không còn tiền để trả nợ cũ hoặc không còn tiền dư để dành, thậm chí còn bị thâm thụt hay phá sản.

Đức Mẹ dạy:

*Tu một rồi con tạo nghiệp hai,
Thế nên phá sản chôn Thiên đài,
Khi lâm trần thế toàn căn thiện,
Vì vậy chuyển luân mãi thế hoài.*⁽²²⁾

Do đó, người tu cần phải thận trọng, cố gắng đừng gây tạo thêm nghiệp mới thì việc làm công quả mới là tài sản có dư gửi lên nhà băng thượng giới.

d. Công quả trong thời Tam Kỳ Phổ Độ đại ân xá giúp người tu rút ngắn hai phần ba đoạn đường về quê cũ vì được tính ở hệ số ba.

Đức Đông Phương Lão Tổ dạy:

“Thời đại ân xá, ai tu cũng có thể được đắc quả. Một việc làm thiện dầu nhỏ nhen đến thế mấy đi nữa cũng vẫn là việc thiện và được ghi ở hệ số ba. Trái lại, việc ác dầu cho nhỏ đến thế mấy đi nữa cũng vẫn là việc ác.”⁽²³⁾

Riêng đối với những ai tự nguyện khoác chiếc áo Thiên ân để hy sinh tận tụy thực hành sứ mạng phụng sự nhơn sanh trong gian khổ thì hệ số công quả còn cao hơn rất nhiều. Thật vậy, Đức Giáo Tông Vô Vi Đại Đạo dạy nhân viên Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo như sau:

“Bản Đạo cũng có đôi lời nhắc nhở chư đệ muội. Cơ Quan

là bộ máy sau cùng của Đại Đạo. Đại Đạo xây dựng đời thượng nguơn thánh đức, phụng sự nhơn loại. Thế nên, sứ mạng của Cơ Quan trọng đại và gian khổ.

Trọng đại, nên mỗi một chức vụ trong Cơ Quan dù lớn hay nhỏ đều phải luôn luôn hưởng thượng mới xứng với sứ mạng của nó.

Gian khổ, để làm bài thi trong trường tiến hóa. Bài thi này có hệ số điểm rất cao dành cho hàng thức giả nào tự nhận chiếc áo Thiên ân để tu nhứt kiếp ngộ nhứt thời.”⁽²⁴⁾

Một lần khác, Đức Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn dạy rằng người Thiên ân sứ mạng được đón nhận ân sủng đặc biệt khác hơn người tín đồ bình thường. Do đó, khi đã được ban trao nhiệm vụ thì đừng nên từ khước:

“Chư đệ muội từ chức là vô tình khước từ ân sủng thiêng liêng, bởi vì hàng Thiên ân sứ mạng nhận lãnh trách nhiệm trước nhân sanh, ân sủng sẽ khác hơn những tín đồ bình thường. Con đường tiến hóa được rút ngắn gấp bội do hệ số Tam Công để thưởng hàng Thiên ân tự nguyện.”⁽²⁵⁾

Việc công quả được nhân với hệ số ba là một điều hết sức đặc biệt và hy hữu, chỉ có trong thời Tam Kỳ Phổ Độ đại ân xá mà thôi. Do đó người tu cần phải nắm lấy vận may này mà tích cực làm công quả hầu có đủ lộ phí trở về quê xưa. Nếu lơ là trì hoãn ắt phải bỏ lỡ cơ hội ngàn vàng, về sau sẽ hối tiếc.

Đức Giáo Tông Đại Đạo dạy:

“Công quả cùng danh nghĩa đạo, các hiền đệ muội không phải mỗi lúc đều có thể làm được, mà chỉ trong cơ hội thuận tiện nhứt trong kỳ nguơn hạ. Nếu trễ qua, không bao giờ cơ

⁽²²⁾ Thánh thất Bình Hòa, 15-8 Nhâm Tý (22-9-1972).

⁽²³⁾ Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 30-12 Tân Hợi (14-02-1972).

⁽²⁴⁾ Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 25-3 Đinh Mão (22-4-1987).

⁽²⁵⁾ Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 09-4 Mậu Thìn (24-5-1988).

hội ấy trở lại hoặc được trở lại cũng phải mất mấy chục vạn năm trời.” ⁽²⁶⁾

e. Công quả hỗ trợ cho công trình và công phu trong mối tương quan giữa Tam Công

Tam Công là pháp môn tu hành của đạo Cao Đài trong Tam Kỳ Phổ Độ, gồm có công quả, công trình và công phu. Công quả là tu phước, công trình là tu thân (luyện kỹ) và công phu là tu huệ. Cả ba công này có mối quan hệ hỗ trợ.

- *Công quả hỗ trợ cho công trình* bởi vì công quả giúp người tu phá tan lòng ích kỷ, trau dồi hạnh từ bi.

Đức Mẹ dạy:

“Ánh sáng vị tha soi sáng lòng ích kỷ, ánh sáng bác ái sẽ rọi sáng bóng tối hẹp hòi.” ⁽²⁷⁾

- *Công quả hỗ trợ cho công phu* vì công quả giúp giải trừ tiền nghiệp để hành giả được nhẹ nhàng trên bước công phu. Hành giả nếu thiếu nền tảng công quả thì thường gặp trở ngại khi công phu, chẳng khác nào xây một ngôi nhà cao tầng mà nền móng không sâu dày, vững chắc. Chẳng chóng thì chầy, ngôi nhà đạo pháp sẽ sụp đổ vì móng nền công quả yếu kém.

Đức Ngọc Lịch Nguyệt dạy:

“Đạo như cái thuyền, đức như nước. Nước có thì thuyền mới trảy sang. Nên việc thứ đến là hành giả phải bồi công lập đức để tạo được móng nền khả dĩ xây cất được ngôi nhà đạo pháp vững vàng.” ⁽²⁸⁾

Công quả là điều kiện tất yếu cho công phu. Đức Chí Tôn dạy:

⁽²⁶⁾ Thiên Lý Đàn, 15-7 Át Ty (11-8-1965).

⁽²⁷⁾ Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-02 Đinh Ty (03-4-1977).

⁽²⁸⁾ Vĩnh Nguyên Tự, 10-5 Đinh Ty (25-6-1977).

“Thầy lập Đạo kỳ này là mở một trường thi công quả, các con phải đi tại cửa này mới đến đặng nơi cực lạc mà thôi vì công quả là điều kiện tất yếu cho việc công phu luyện đạo được thành công.” ⁽²⁹⁾

*

Thời hạ ngưng mặt kiếp, con người ngày càng xa Thượng Đế, đánh mất đạo đức lương tri nên phải chịu điều đứng khổ sở vì thiên tai chiến họa ngày càng khốc liệt. Đức Từ Phụ vì thương nhân sanh mà khai mở mỗi Đạo Trời để cứu vớt quần linh giữa dòng khổ hải.

May duyên được hạnh ngộ Đại Đạo Tam Kỳ Phổ độ, được các Đấng thiêng liêng truyền dạy pháp môn tu hành, chắc chắn rằng người môn đệ Cao Đài không thể quên đi sứ mạng của mình là cùng tiếp tay với Thượng Đế để cứu khổ cứu nạn chúng sanh. Do đó, người môn đệ Đức Chí Tôn phải xem công quả giúp đời phải là việc làm hằng ngày của mình, thậm chí *“xem nó là nguồn sống của đời người, như cơm ăn nước uống, hơi thở, áo mặc, nhà ở, và như lương được trị bệnh.”* ⁽³⁰⁾

Cũng cần nhớ rằng công quả giúp đời chính là giúp cho mình, lo cho người tức là lo cho mình.

Đức Mẹ dạy:

“Các con hãy xem, rất đỗi các Đấng Phật Tiên Thánh Thần còn phải xuống trần bắt luận ngày đêm để lập thêm công bồi thêm đức, hướng chi các con. Chớ nên tự mãn, hãy

---

⁽²⁹⁾ Thánh Ngôn Hiệp Tuyển, Quyển I. Đàn ngày 04-8-1926.

⁽³⁰⁾ Đức An Hòa Thánh Nữ, Văn Phòng Phổ Thông Giáo Lý, 14-5 Mậu Thân (09-6-1968).

cố gắng thêm lên.” ⁽³¹⁾

Do đó, người tu phải không ngừng gia công giúp đời cho đến khi nào thế gian này không còn một chúng sanh đau khổ.

Đức Mẹ dạy:

*Con tu là để giúp đời,
Giúp đời chính thị giúp thời cho con,
Còn Trời còn nước còn non,
Còn hơn sanh khổ, con còn gia công.* ⁽³²⁾

⁽³¹⁾ Thiên Lý Đàn, 01-4 Ất Tỵ (01-5-1965).

⁽³²⁾ Chơn Lý Đàn, 26-01 Quý Sửu (28-02-1973).